

РЕШЕНИЕ

№ 3793

гр. София, 08.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 15.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **2747** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на В. Л. З. с адрес за кореспонденция: [населено място], обл.Пловдивска, [улица] срещу Решение № 3305-40-23/26.09.2022 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с което е оставена без уважение като неоснователна жалбата му срещу Разпореждане № [ЕГН]/26.11.2021г., издадено от длъжностно лице по пенсионното осигуряване.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно и се моли същото да бъде отменено.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично като поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ С.-град – в съдебно заседание се представлява от юрк. С., която оспорва подадената жалба и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заявление вх. № 2213-50-4255 от 13.10.2017 г. В. Л. З. е направила искане за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, към което е приложила писмени доказателства за положения труд респ. наличието на осигурителен и трудов

стаж. Със заявлението е деклариран и осигурителен стаж придобит по френското и тунизийското законодателство и адрес на пребиваване на територията на Франция.

След анализ на представените редовни документи, удостоверяващи осигурителен стаж, е зачетен общ български осигурителен стаж от трета категория труд - 16 години, 05 месеца и 06 дни и е потвърден френски осигурителен стаж, с актуален формуляр E 205 FR от 09.04.2021 г., с продължителност 12 години, 06 месеца и 00 дни.

Във връзка с липсата на удостоверение за български стаж на лицето по време на работа в Тунизийската република, както и предвид продължителния период, за който лицето посочва, че е работило в Тунизийската република (01.09.1995 г. - 31.08.2008 г.), с формуляр за съобщения E 001, с изх. № 2213-50-4255#6 от 23.03.2018 г. от компетентната институция на Тунизийската република е изискано потвърждаването на тунизийския осигурителен стаж на В. З., предвид обстоятелството че проучващата институция на Франция не е представила потвърждение за тунизийския стаж.

С писмо с изх. № 2213-50-4255#3 от 08.01.2018 г. лицето е уведомено за необходимостта от представянето на документи за времето, през което е работило в Тунизийската република, както и всички данни, които са относими за потвърждаването на стажа за този период. В отговор, с вх. № 2213-50-4255#5 от 02.02.2018 г., жалбоподателката З. представя документи, от които е видно, че е била наето лице в Тунизийската република с посредничеството на „Експомед“ ЕАД, за времето от 01.09.1995 г. - 31.08.2008 г.

Предвид обстоятелството, че посредникът „Експомед“ ЕАД е прекратил дейността си и са предадени ведомости в НОИ, с писмо от 01.07.2019 г. от отдел „Осигурителен архив“ - ТП на НОИ - С.-град, е изискана проверка за данни за лицето за посочените от него осигурителни периоди от 01.09.1995 г. до 31.08.2008 г., съответно изготвянето на удостоверения образец УП-13 за стаж и образец УП-15 с доход за времето от 01.01.1997 г. до 31.08.2008 г. В отговор, с писмо от 18.07.2019 г. е посочено, че г-жа З. не фигурира в приложения списък на осигурителя „Експомед“ ЕООД за внесени осигуровки - Декларация ДОО и в разплащателните ведомости, договори и картони липсват данни за същата.

С формуляр за съобщения E001 до проучващата институция на Франция, чрез която е подадено заявлението, също е отправено запитване относно документ, удостоверяващ стаж на лицето по време на работа на територията на Тунизийската република, като отговор не е постъпил.

С формуляри за съобщения BG/TN 2 от 11.02.2019 г., както и от 05.10.2020 г., от 20.08.2021 г. от 07.10.2021 г. и от 26.11.2021 г. на компетентната тунизийска институция, е напомнено за необходимостта от произнасяне относно наличието на придобит от лицето тунизийски стаж, като отговор не е постъпил.

Във връзка с приетото административният орган с разпореждане от № [ЕГН], изх. № 2213-50-4255#26 от 26.11.2021 г., на В. Л. З. е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, на основание чл. 68, ал. 4 от Кодекса за социалното осигуряване (КСО), във връзка със Спогодбата за социална сигурност между Република България и Тунизийската република, считано от 20.09.2021 г. (дата на навършване на възрастта по чл. 68, ал.3 от КСО), при навършена възраст 66 години и 08 месеца и доказан български осигурителен стаж от трета категория труд - 16 години, 05 месеца и 06 дни (действителен осигурителен стаж - 15 години, 05 месеца и 06 дни), като е постановено пенсията да се изплаща в размер на социалната пенсия за старост от 148,71 лв., а от 25.12.2021 г. в размер на 170,00 лв.

При така установената фактическа обстановка, съдът правил следните правни изводи: Оспореното решение е издадено от компетентен орган съгл. чл. 117, ал. 1 от КСО. Потвърденото с него разпореждане също е издадено от компетентен орган, видно от представената по делото заповед.

Издаденото решение, както и потвърденото с него разпореждане отговарят на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, като съдържат всички задължителни реквизити, включително и фактическите и правни основания, послужили за издаването им. При издаването им не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Съгласно чл. 94 и чл. 105 от КСО, правото на пенсия не се погасява по давност и пенсията се отпуска от датата на придобиване на правото, ако заявлението е подадено в 2-месечен срок от тази дата.

Съгласно чл. 68, ал. 1-2 от КСО жените придобиват право на пенсия през 2015 г. при навършена възраст от 60 години 08 месеца и осигурителен стаж от 35 години 00 месеца, през 2016 г. при навършена възраст 60 години и 10 месеца и осигурителен стаж от 35 години и 02 месеца, през 2017 г. при навършена възраст 61 години и 00 месеца и осигурителен стаж от 35 години и 04 месеца, през 2018 г. при навършена възраст 61 години и 02 месеца и осигурителен стаж от 35 години и 06 месеца, през 2019 г. при навършена възраст 61 години и 04 месеца и осигурителен стаж от 35 години и 08 месеца, през 2020 г. при навършена възраст 61 години и 06 месеца и осигурителен стаж от 35 години и 10 месеца и през 2021 г. при навършена възраст 61 години и 08 месеца и осигурителен стаж от 36 години и 00 месеца.

Съгласно чл. 68, ал. 3 от КСО лицата придобиват право на пенсия при наличие на 15 години действителен осигурителен стаж и навършена възраст през 2015 г. - 65 години и 08 месеца, през 2016 г. - 65 години и 10 месеца, през 2017 г. - 66 години и 00 месеца, през 2018 г. - 66 години и 02 месеца, през 2019 г. - 66 години и 04 месеца, през 2020 г. - 66 години и 06 месеца и през 2021 г. - 66 години и 08 месеца.

Съгласно чл. 68, ал. 3 от КСО, ако условията по ал. 1 и 2 не са изпълнени се пристъпва към преценка правото на пенсия по ал. 3.

От 01.05.2010 г. за Република България и другите държави-членки на Европейския съюз (ЕС) е в сила Регламент (ЕО) № 883/2004 г. на Европейския парламент и на Съвета за координация на системите за социална сигурност и Регламент (ЕО) № 987/2009 г. на Европейския парламент и на Съвета за установяване процедурата за прилагане на Регламент (ЕО) № 883/2004г. Съгласно чл.6 от Регламент (ЕО) № 883/2004, задължителен и пряко приложим във всички държави-членки на Европейския съюз (ЕС), когато правото на пенсия зависи от наличието на определени осигурителни периоди, компетентната институция на съответната държава – членка взема предвид при преценка правото на пенсия зависи от наличието на определени осигурителни периоди, компетентната институция на съответната държава-членка взема предвид при преценка правото на пенсия и осигурителните периоди, придобити по законодателствата на всички други държави-членки, при условие че тези периоди не се припокриват.

В чл. 12 от Спогодбата за социална сигурност между Република България и Тунизийската република (Спогодбата) е уреден принципът на сумиране на осигурителни периоди, при необходимост за преценка правото на пенсия. При прилагане на тази разпоредба, когато българският осигурителен стаж не е достатъчен за придобиване на право на пенсия, същият следва бъде сумиран със стажа, придобит по законодателството на другата Договаряща страна, при условие че периодите на

осигуряване не съвпадат. Разпоредбата на чл. 14 от Спогодбата регламентира, че ако при прилагане на чл. 12 от Спогодбата не се придобива право на пенсия, се извършва сумиране с осигурителни периоди, придобити по законодателството на трета страна, с която всяка от Договарящите страни прилага Спогодба, доколкото това е предвидено в Спогодбата с третата страна и периодите не съвпадат по време.

След прилагане разпоредбите на Регламент (ЕО) № 883/2004 г. е извършено сумиране на доказаня български и удостоверения френски осигурителен стаж, пенсионните органи са установили, че с общия стаж от 28 години, 11 месеца и 06 дни, макар лицето да е навършило изискуемата възраст, не изпълнява условието за необходим осигурителен стаж. Доколкото разпоредбите на регламента не предвиждат сумиране на осигурителни периоди, придобити по законодателството на трета страна, е приложима Спогодбата за социална сигурност между Република България и Тунизийската република, по условията на която преценка на правото на пенсия следва да се извърши след потвърждаване на тунизийския осигурителен стаж.

Длъжностното лице по ПО следва първо да прецени дали лицето изпълнява условията по чл. 68, ал. 1 и 2 от КСО само въз основа на българския осигурителен стаж, а ако не е достатъчен - при сумиране на български и чужд стаж и само ако и по този начин не са изпълнени условията за придобиване на право, се предприема преценка по чл. 68, ал. 3 от КСО.

По силата на чл. 6, ал. 3 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), когато с административния акт се засягат права или се създават задължения за граждани или за организации, се прилагат онези мерки, които са по-благоприятни за тях, ако и по този начин се постига целта на закона.

Към датата на подаване на заявлението за пенсия - 21.08.2017 г. жалбоподателката В. З. е навършила изискуемата възраст за придобиване право на пенсия по чл. 68, ал. 1-2 от КСО, но само с българския, както и със сумирания български и френски осигурителен стаж не изпълнява условието за необходим стаж по чл. 68, ал. 1-2 от КСО. Към датата на заявлението по отношение на жалбоподателката не е изпълнено и условието за възраст по чл. 68, ал. 3 от КСО, поради което правилно и законосъобразно Длъжностното лице по ПО е приело, че на право на пенсия в случая следва да се извърши по чл. 68, ал. 1-2 от КСО, след потвърждаване на тунизийския стаж.

Видно от приложените по делото доказателства, в хода на административното производство на 20.09.2021 г. жалбоподателката З. е навършила необходимата възраст по чл. 68, ал. 3 от КСО, като само с българския си осигурителен стаж изпълнява изискването за необходим 15 години действителен осигурителен стаж, но доколкото правото на пенсия не се погасява по давност, предвид подаденото на 21.08.2017 г. заявление, длъжностното лице в условията на обвързана компетентност правилно е преценило право на пенсия по чл. 68, ал. 1-2 от КСО към дата на заявлението до 20.09.2021 г., след изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая.

Специална норма, с която законодателят е регламентирал защита на лицата, до изясняване на чуждите осигурителни периоди, при изпълнено условие по чл. 68, ал. 3 от КСО, представлява разпоредбата на чл. 68, ал. 4 от КСО. Съгласно чл. 68, ал. 4 от КСО при преценяване на правото на пенсия по ал. 1 и 2, свързана с прилагане на международен договор, по който Република България е страна, или на европейските регламенти за координация на системите за социална сигурност, когато само със

зачетения по българското законодателство осигурителен стаж лицето не придобива право на пенсия, но има поне 15 години действителен осигурителен стаж и до удостоверяване на чуждия осигурителен стаж навърши възрастта по ал. 3, се отпуска пенсия в размер на социалната пенсия за старост, при условие че лицето не получава друг вид пенсия. След получаване на потвърждение относно чуждия осигурителен стаж, длъжностното лице следва да извърши преразглеждане, като в тази връзка съгласно а чл. 96, ал. 3 от КСО пенсията по чл. 68, ал. 4 се прекратява от датата на отпускането ѝ, при отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст на друго основание по този кодекс.

Неоснователна е претенцията на жалбоподателката за отчитане на тунизийските осигурителни периоди, въз основа на трудови договори или други документи. Наличието на трудови договори и кореспонденция между жалбоподателката и нейни работодатели не обосновава като последица задължителното съществуване на осигурителен стаж. Необходимо е да са изпълнени и други формални изисквания, съобразно законодателството на съответната държава, за да се признае полагането на труд за период на осигурителен стаж, а именно изпълнението на тези изисквания следва да бъде потвърдено официално в предоставената информация по изисквания от ПО формуляр Е 205. Единствено наличието на такъв формуляр удостоверяват действителни осигурителни периоди.

По изложените съображения жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Л. З. с адрес за кореспонденция: [населено място], обл.Пловдивска, [улица] срещу Решение № 3305-40-23/26.09.2022 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с което е оставена без уважение като неоснователна жалбата му срещу Разпореждане № [ЕГН]/26.11.2021г., издадено от длъжностно лице по пенсионното осигуряване.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: